

sterken we met een stukje dacron dat we daarna omslaan. In de omslag zit een klein stokje en erachter prikken we een gaatje (zie detail T).

Het geraamte.

Twee staanders van \varnothing 6 mm ramin-hout en de staartsteun van hetzelfde materiaal of van \varnothing 5 mm glasfiber.

De montage.

Ik koos voor een houtje-touwtje-verbinding tussen kop en staart. De punten P krijgen een stukje aangestikt koord met een stokje. Het begin van de staart een lusje (punten Q). Eén van beide hoeft maar los gemaakt te worden voor het oprollen.

Deze kleurige trekpleister aan de hemel vraagt opgerold de ruimte van een paraplu.

Dit artikel werd eerder geplaatst in VLIEGER 86/4)

Harm van Veen, Den Haag.

visme in de beeldende kunst. Tevreden kon ik vaststellen dat deze vlieger door mijn trouwe helpster op groter formaat in spinnakernylon uitgevoerd, bij windkracht 5 nog geen tekenen van instabiliteit vertoont en net zo hard trekt dat ik moet veronderstellen dat een deel van de staart ook tot de lift bijdraagt. Waarschijnlijk wordt de luchtstroom boven het brede staartdeel door de sleekop beïnvloed (het spoiler-effect)

Technische gegevens.

Lengte in de vlucht: ruim 2160 cm, opgerold 70 cm. doek. Een rijke kleurschakering kan samengaan met restverwerking. Let op de stofrichting bij de drie delen van de kop (gearceerd aangegeven). Aan het middendeel zitten twee hoezen voor de staanders. De derde hoes zit aan het begin van de staart. De hoezen zijn aan beide einden dicht en een onderbreking van het stiksel vlak bij een einde maakt het inbrengen van een stok mogelijk. Voor elke hoes is 2,5 cm extra stof nodig. Wie met de soldeerbout nylon snijdt, hoeft niet te zomen, maar moet wel de randen van de kop met band versterken. De toempunten ver-